Dit document vormt slechts een documentatiehulpmiddel en verschijnt buiten de verantwoordelijkheid van de instellingen

►**B**

VERORDENING (EEG) Nr. 1998/78 VAN DE COMMISSIE

van 18 augustus 1978

houdende vaststelling van de wijze van toepassing van de vereveningsregeling voor opslagkosten in de sector suiker

(PB L 231 van 23.8.1978, blz. 5)

Gewijzigd bij:

		Publicatieblad		
		nr.	blz.	datum
►**M1**	Verordening (EEG) nr. 2377/78 van de Commissie van 12 oktober 1978	L 287	9	13.10.1978
►**M2**	Verordening (EEG) nr. 1475/80 van de Commissie van 12 juni 1980	L 147	15	13.6.1980
►**M3**	Verordening (EEG) nr. 2671/81 van de Commissie van 14 september 1981	L 262	17	16.9.1981
►**M4**	Verordening (EEG) nr. 1862/82 van de Commissie van 12 juli 1982	L 205	12	13.7.1982
►**M5**	Verordening (EEG) nr. 663/83 van de Commissie van 23 maart 1983	L 78	12	24.3.1983
►**M6**	Verordening (EEG) nr. 645/85 van de Commissie van 13 maart 1985	L 73	18	14.3.1985
►**M7**	Verordening (EEG) nr. 89/87 van de Commissie van 14 januari 1987	L 13	10	15.1.1987
►**M8**	Verordening (EEG) nr. 1714/88 van de Commissie van 13 juni 1988	L 152	23	18.6.1988
►**M9**	Verordening (EEG) nr. 1758/93 van de Commissie van 1 juli 1993	L 161	58	2.7.1993

▼B

VERORDENING (EEG) Nr. 1998/78 VAN DE COMMISSIE

van 18 augustus 1978

houdende vaststelling van de wijze van toepassing van de vereveningsregeling voor opslagkosten in de sector suiker

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 3330/74 van de Raad van 19 december 1974 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker [1], laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1396/78 [2], inzonderheid op artikel 8, lid 3,

Overwegende dat Verordening (EEG) nr. 1358/77 van de Raad van 20 juni 1977 houdende de algemene voorschriften inzake verevening van de opslagkosten in de sector suiker [3], gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1397/78 [4], bepaalt dat de vergoeding voor opslagkosten niet alleen wordt toegekend aan iedere suikerfabrikant met een basisquotum en aan iedere raffinadeur, maar ook aan iedere fabrikant van poedersuiker, klontjes of kandijsuiker en aan iedere gespecialiseerde suikerhandelaar, voor zover deze personen erkend zijn door de Lid-Staat op wiens grondgebied hun bedrijf gevestigd is; dat de desbetreftfnde uitvoeringsbepalingen zijn vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 442/70 van de Commissie van 9 maart 1970 houdende vaststelling van de wijze van toepassing van het systeem van compensatie van opslagkosten in de sector suiker [5], laatstelijk gewijzigd hij Verordening (EEG) nr. 1465/77 [6]; dat Verordening (EEG) nr. 442/70 reeds herhaaldelijk is gewijzigd en dat nieuwe wijzigingen noodzakelijk blijken, met name voor de uitbreiding van de in artikel 8 van Verordening (EEG) nr. 3330/74 bedoelde regeling tot de stropen die zijn vervaardigd uit vaste suiker; dat het derhalve dienstig is om, duidelijkheidshalve, de voorschriften betreffende de wijze van toepassing van het systeem van compensatie van de opslagkosten in ecn nieuwe verordening op te nemen;

Overwegende dat de toekenning van de vergoeding aan deze andere personen de omschrijving van de begrippen fabrikant van poedersuiker, klontjes of kandijsuiker en gespecialiseerd suikerhandelaar noodzakelijk maakt; dat te dien einde objectieve criteria, in het bijzonder voor het bepalen van de omvang van de minimale opslag, moeten worden vastgesteld;

Overwegende dat, ten einde een mogelijke ontwikkeling van deze werkzaamheden niet te beletten alle aanvragers dienen te worden erkend die in staat zijn in de toekomst aan de vereiste voorwaarden te voldoen en moet worden bepaald dat een Lid-Staat, onder bepaalde voorwaarden, de door de andere Lid-Staten verleende erkenning dient te aanvaarden;

Overwegende dat om misbruiken te voorkomen de erkenning, eventueel met terugwerkende kracht, moet wordeningetrokken wanneer aan de toekenningsvoorwaarden niet meer wordt voldaan;

Overwegende dat op grond van Verordening (EEG) nr. 1358/77 de vergoeding slechts wordt toegekend voor binnen het maximumquotum geproduceerde hoeveelheden witte en ruwe suiker die zich bevinden in een opslagplaats welke erkend is door de Lid-Staat op wiens grondgebied de opslagplaats zich bevindt; dat het derhalve noodzakelijk is deze erkenning overeenkomstig de controlemogelijkheden van de Lid-Staten

---

(1) PB nr. L 359 van 31. 12. 1974, blz. 1.
(2) PB nr. L 170 van 27. 6. 1978, blz. 1.
(3) PB nr. L 156 van 25. 6. 1977, blz. 4.
(4) PB nr. L 170 van 27. 6. 1978, blz. 3.
(5) PB nr. L 55 van 10. 3. 1970, blz. 10.
(6) PB nr. L 162 van 1. 7. 1977, blz. 1.

▼B

te beperken en de ontvanger van de vergoeding te verplichten deze controle te vergemakkelijken;

Overwegende dat moet worden bepaald dat de preferentiële suiker slechts voor vergoeding van de opslagkosten in aanmerking komt indien de douaneformaliteiten bij invoer zijn vervuld en indien de betrokken suiker in een erkende opslagplaats is opgeslagen;

Overwegende dat de wijze van berekening van de vergoeding en de bijdrage voor ruwe suiker geen concurrentiedistorsie tussen deze suiker en witte suiker mag veroorzaken; dat ruwe suiker te dien einde in witte suiker dient te worden uitgedrukt, ter keuze van de betrokken Lid-Staat, hetzij aan de hand van de rendementsformule omschreven in Verordening (EEG) nr. 431/68 van de Raad van 9 april 1968 houdende vaststelling van de standaardkwaliteit voor ruwe suiker en van de plaats van grensoverschrijding van de Gemeenschap voor de berekening van de cif-prijzen in de sector suiker [1], hetzij aan de hand van een forfaitaire rendementsformule;

Overwegende dat de uitbreiding van de compensatie van de opslagkosten tot bepaalde stropen in de zin van artikel 8, lid 1, eerste alinea, derde streepje, van Verordening (EEG) nr. 3330/74, die later onder controle tot suiker in vaste vorm worden verwerkt, vereist dat deze stropen in speciale reservoirs worden opgeslagen; dat de vergoeding en de bijdrage voor deze stropen moeten worden berekend, ter keuze van de betrokken Lid-Staat, hetzij op grond van het werkelijke rendement, hetzij op grond van het winbare suikergehalte ervan; dat het winbare suikergehalte moet worden bepaald volgens de methode die voor de gehele Gemeenschap uniform is vastgesteld in artikel 1, lid 5, van Verordening (EEG) nr. 700/73 van de Commissie van 12 maart 1973 tot vaststelling van enkele uitvoeringsbepalingen welke noodzakelijk zijn voor de toepassing van het quotasysteem in de sector suiker [2], gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1573/76 [3]; dat voor stropen verkregen door het oplossen van vaste suiker, met inbegrip van de stropen die rechtstreeks uit ruwe suiker zijn verkregen moet worden voorzien in het gebruik van een formule voor het berekenen van het saccharosegehalte;

Overwegende dat het noodzakelijk is te bepalen dat produkten die zijn gearomatiseerd, gekleurd of met bepaalde stoffen gemengd, niet meer in aanmerking kunnen komen voor vergoeding van de opslagkosten;

Overwegende dat op grond van artikel 3, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 1358/77 in bijzondere omstandigheden speciale maatregelen kunnen worden genomen voor suiker eit aan het begin van een maand onderweg is; dat deze bijzondere omstandigheden aanwezig zijn voor in de Franseoverzeese departementen voortgebrachte ruwe suiker, aangezien bijna de gehele produktie niet ter plaatse wordt verbruikt; dat in verband met de grote afstand tussen deze departementen en Europa het vervoer verscheidene weken in beslag neemt; dat derhalve in de regel niet kan worden voorkomen dat deze suiker de eerste dag van een kalendermaand onderweg is; dat de vergoeding mitsdien tot een periode van minder dan een maand dient te worden beperkt; dat voor het vervoer van suiker tussen twee erkende opslagplaatsen in een zelfde Lid-Staat een regeling moet worden ingesteld die mutatis mutandis gelijk is aan die welke geldt voor rietsuiker uit de Franse overzeese departementen;

Overwegende dat, met het oog op de inning van de bijdragen, moet worden bepaald vanaf welk tijdstip deze verschuldigd zijn;

Overwegende dat, gezien de grote verscheidenheid in oorsprong van de suiker die door een zelfde belanghebbende kan worden opgeslagen, strenge voorschriften dienen te worden vastgesteld ten aanzien van de controle en de boekhouding; dat eveneens nauwkeurige regels moeten worden vastgesteld voor de bepaling van de in aanmerking te nemen hoeveelheden;

---

[1] PB nr. L 89 van 10. 4. 1968, blz. 3.
[2] PB nr. L 67 van 14. 3. 1973, blz. 12.
[3] PB nr. L 172 van 1. 7. 1976, blz. 52.

▼B

Overwegende dat, om de Lid-Staten in staat te stellen de vereiste controles uit te voeren en tijdig van elke belanghebbende op te maken; elke belanghebbende moet worden verplicht alle nodige gegevens aan de Lid-Staat mede te delen;

Overwegende dat de rechthebbenden de vergoeding zo spoedig mogelijk moeten kunnen ontvangen; dat het derhalve noodzakelijk is in een spoedige uitkering van de vergoedingen te voorzien;

Overwegende dat het, ten einde een verschillende behandeling in de onderscheiden Lid-Staten te voorkomen, noodzakelijk blijkt de data vast te stellen waarop de vergoeding moet worden uitgekeerd; dat het om administratieve en economische redenen dienstig is dezelfde data vast te stellen voor de betaling van de opslagkostenbijdrage;

Overwegende dat het om economische redenen raadzaam is toe te staan dat het begrip „erkende opslagplaats van de fabrikant" eventueel ook gehuurde opslagplaatsen omvat, voor zover deze door de betrokken Lid-Staat worden erkend; dat in dit geval ook de voorafgaande toestemming moet worden verkregen van de betrokken Lid-Staat, tenzij voor een loonwerkovereenkomst in het kader waarvan deze huur plaatsvindt reeds toestemming werd verleend overeenkomstig artikel 3, lid 2 bis, van Verordening (EEG) nr. 700/73;

Overwegende dat op grond van artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 1358/77 bij de vaststelling van de vergoeding rekening wordt gehouden met de financieringskosten; dat het gewenst is geen opslagkosten te vergoeden indien voor de suiker bij voorbaat een restitutie wordt uitgekeerd op grond van Verordening (EEG) nr. 441/69 van de Raad van 4 maart 1969 houdende aanvullende algemene voorschriften betreffende de toekenning van restituties bij uitvoer van produkten die aan een stelsel van gemeenschappelijke prijzen zijn onderworpen en die als zodanig of in de vorm van bepaalde, niet in bijlage II van het Verdrag vermeldegoederen, worden uitgevoerd [1], laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1181/72 [2];

Overwegende dat de vergoeding van de opslagkosten slechts betrekking heeft op de binnen het maximumquotum voortgebrachte hoeveelheden witte en ruwe suiker en stropen in de zin van artikel 8 van Verordening (EEG) nr. 3330/74; dat echter, ingeval het bepaalde in artikel 30 van genoemde verordening niet wordt toegepast, de eventueel boven het maximumquotum voortgebrachte hoeveelheden eerst aan het einde van het verkoopseizoen voor suiker bekend zijn; dat de fabrikanten bijgevolg inmiddels ten onrechte een vergoeding hebben kunnen ontvangen; dat derhalve maatregelen moeten kunnen worden genomen voor de terugbetaling van deze vergoeding voor de betrokken hoeveelheden;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor suiker,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING

Artikel 1

1. De in artikel 2, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 1358/77 bedoelde erkenning wordt door de Lid-Staten verleend aan iedere fabrikant van poedersuiker, klontjes of kandijsuiker of gespecialiseerde suikerhandelaar, die in de zin van de onderhavige verordening als zodanig wordt beschouwd.

De erkenning wordt verleend door de Lid-Staat, waar de betrokkene is gevestigd of zijn hoofdzetel heeft.

2. In de zin van de onderhavige verordening wordt beschouwd:

a) als fabrikant van poedersuiker, klontjes of kandijsuiker, hij

[1] PB nr. L 59 van 10. 3. 1969, blz. 1.
[2] PB nr. L 130 van 7. 6. 1972, blz. 15.

▼M8

— wiens werkzaamheid erin bestaat uit suiker als zodanig uitsluitend suiker van de posten 1701 en 1702 van de gecombineerde nomenclatuur, suiker van de onderverdelingen 1702 50 00 en 1702 90 10 van de gecombineerde nomenclatuur uitgezonderd, te vervaardigen die andere fysieke kenmerken vertoont dan de verwerkte suiker,

▼B

— voor wie gedurende een verkoopseizoen voor suiker het gemiddelde van de aan het eind van iedere maand in zijn erkende opslagplaatsen geconstateerde ►M4 voorraden die in asanmerking kunnen komen voor de vergoeding van de opslagkosten ◄ niet minder bedraagt dan 200 ton;

b) als gespecialiseerd suikerhandelaar, hij

▼M7

— van wie een van de voornaamste werkzaamheden erin bestaat in het groot suiker te verhandelen en die per verkoopseizoen voor suiker een hoeveelheid koopt van ten minste 10 000 ton voor vergoeding van de opslagkosten in aanmerking komende suiker, bestemd voor de wederverkoop in onveranderde vorm, en,

▼B

— die niet het beroep van kleinhandelaar in suiker uitoefent, en

— voor wie gedurende een verkoopseizoen voor suiker het gemiddelde van de aan het eind van iedere maand in zijn erkende opslagplaatsen geconstateerde ►M4 vorraden die in aanmerking kunnen komen voor de vergoeding van de opslagkosten ◄ niet minder bedraagt dan 500 ton.

3. De erkenning wordt verleend aan iedere aanvrager die, ongeacht of hij in het verleden aan de in lid 2 bedoelde voorwaarden heeft voldaan, in staat wordt geacht in de toekomst hieraan te voldoen.

De erkenning is geldig vanaf het begin van de maand volgende op de maand waarin de erkenning werd verleend.

4. De erkenning wordt ingetrokken wanneer voor het voorafgaande verkoopseizoen voor suiker niet werd voldaan aan de in lid 2 bedoelde voorwaarden, tenzij de betrokkene in staat blijkt te zijn voor het lopende verkoopseizoen voor suiker aan deze voorwaarden te voldoen.

5. Behalve in geval van overmacht wordt de erkenning met terugwerkende kracht ingetrokken vanaf het begin van het verkoopseizoen voor suiker, waarvoor

— wat de fabrikant van poedersuiker, klontjes of kandijsuiker betreft, het gemiddelde van de aan het eind van iedere maand van dit verkoopseizoen in de erkende opslagplaatsen geconstateerde ►M4 voorraden die in aanmerking kunnen komen voor de vergoeding van de opslagkosten ◄ minder bedraagt dan 160 ton,

— wat de gespecialiseerde suikerhandelaar betreft, het gemiddelde van de aan het eind van iedere maand van dit verkoopseizoen in de erkende opslagplaatsen geconstateerde ►M4 voorraden die in aanmerking kunnen komen voor de vergoeding van de opslagkosten ◄ minder bedraagt dan 400 ton.

In dit geval eist de Lid-Staat de terugbetaling door de belanghebbende van de aan hem uitbetaalde bedragen als vergoeding van de opslagkosten voor de betrokken periode.

Artikel 2

1. Iedere rechthebbende op de vergoeding van de opslagkosten in een bepaalde Lid-Staat wordt als zo- danig beschouwd in een andere Lid-Staat wanneer hij daartoe een aanvraag indient bij de bevoegde instanties van deze laatste.

2. In het in lid 1 bedoelde geval wordt de terugbetaling van de opslagkosten beperkt tot de maanden waarin de hoeveelheid suiker waarvoor de terugbetaling mogelijk kan zijn, tenminste 150 ton per maand bereikt.

▼B

Artikel 3

1. De in artikel 3, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 1358/77 bedoelde erkenning wordt door de Lid-Staten slechts verleend voor opslagplaatsen waar de Lid-Staten in staat zijn de nodige controle uit te oefenen en op voorwaarde dat de eigenaar van de suiker, respectievelijk van de stropen, er zorg voor draagt dat deze controle op ieder ogenblik kan worden uitgeoefend.

▼M3

De opslagplaatsen moeten uit gebouwen of delen van gebouwen bestaan.

▼B

2. Wanneer tengevolge van een geval van overmacht, de suiker of de stropen van een erkende opslagplaats naar een niet-erkende opslagplaats wordt/worden overgebracht, verleent de betrokken Lid-Staat deze laatste opslagplaats een ►M3 tijdelijke erkenning ◄.

▼M3

De criteria voor de erkenning van een in lid 1 bedoelde opslagplaats zijn niet van toepassing op de in de eerste alinea bedoelde tijdelijke erkenning.

▼M7

▼B

Artikel 5

Voor het berekenen van de vergoeding en de bijdragen wordt uitgegaan van het nettogewicht van de suiker.

Artikel 6

De vergoeding en de bijdragen zijn geldig per 100 kilogram witte suiker, ongeacht de kwaliteit van de betrokken witte suiker.

Artikel 7

Voor het berekenen van de vergoeding en de bijdragen voor ruwe suiker wordt deze suiker omgerekend in witte suiker, naar keuze van de betrokken Lid-Staat, volgens een van de volgende methoden:

a) aan de hand van het rendement hiervan, geconstateerd overeenkomstig de bepalingen van artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 431/68, of

b) voor ruwe rietsuiker, door de hoeveelheid ruwe suiker te vermenigvuldigen met de coëfficiënt 0,96, of

c) voor ruwe bietsuiker, door de hoeveelheid ruwe suiker te vermenigvuldigen met de coëfficiënt 0,92.

De keuze van de Lid-Staat kan niet worden gewijzigd tijdens een verkoopseizoen voor suiker.

Artikel 8

1. De in artikel 8, lid 1; eerste alinea, derde streepje, van Verordening (EEG) nr. 3330/74 bedoelde vergoeding en bijdrage voor stropen, die een tussenstadium in de produktie van suiker vom en, worden berekend aan de hand van hun winbare suikergehalte.

Het winbare suikergehalte wordt berekend overeenkomstig artikel 1, lid 5, van Verordening (EEG) nr. 700/73. De Lid-Staten mogen het winbare gehalte ook vaststellen op basis van het werkelijke rendement. De keuze van de Lid-Staat kan niet worden gewijzigd tijdens een verkoopseizoen van suiker.

▼M8

2. Onder „stropen die een tussenstadium in de produktie van vaste suiker vormen” worden verstaan de stropen van de onderverdelingen 1702 60 90 en 1702 90 90 van de gecombineerde nomenclatuur die later onder douanecontrole of onder administratieve controle met

▼M8

dezelfde waarborgen tot suiker in vaste vorm worden verwerkt en in speciale reservoirs, gescheiden van de installaties voor de suikerproduktie, opgeslagen worden.

▼B

3. De in artikel 8, lid 1, eerste alinea, vierde streep-je, en tweede alinea, vierde streepje, van Verordening (EEG) nr. 3330/74 bedoelde vergoeding voor stropen verkregen door oplossing van vaste suiker wordt berekend aan de hand van hun saccharosegehalte. Daarbij is het saccharosegehalte, eventueel verhoogd met het gehalte aan andere suikers die in saccharose zijn omgerekend, het totale suikergehalte dat voortvloeit uit de toepassing van de methode van Lane en Eynon (koperreductiemethode) op de geïnterverteerde oplossing volgens Clerget-Herzfeld: Het met behulp van deze methode vastgestelde totale suikergehalte wordt omgerekend in saccharose door het met de coëfficiënt 0,95 te vermenigruldigen.

▼M7

▼B

Artikel 9

Wanneer:

— de suiker of stroop wordt gearomatiseerd of gekleurd,

— de stroop wordt vermengd met een produkt dat niet isvermeld in artikel 8 van Verordening (EEG) nr. 3330/74,

— de suiker wordt vermengd met een produkt dat niet in het genoemde artikel is vermeld, zodat het mengsel niet meer beantwoordt aan de definitie van witte suiker respectievelijk ruwe suiker, van artikel 1 van genoemde verordening,

wordt voor het verkregen produkt geen vergoeding meer toegekend.

▼M5

In de zin van de vorige alinea worden kristalsuikers waarvan de kleuring wordt verkregen door middel van een produkt, dat uitsluitend uit saccharose afkomstig is en dat daartoe vóór de kristallisatie van de genoemde suikers wordt gebruikt, niet als gekleurd beschouwd.

▼B

Artikel 10

1. Voor rietsuiker uit de Franse overzeese departementen, die de eerste van een maand om 0.00 uur over zee onderweg is en bij aankomst in een erkende opslagplaats wordt opgeslagen, worden de opslagkosten vergoed.

De vergoeding wordt slechts verleend aan de in artikel 2, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 1358/77 bedoelde rechthebbenden die eigenaar zijn van de suiker op het ogenblik waarop de in de voorgaande alinea bedoelde opslag plaatsvindt.

2. Voor de in lid 1 bedoelde suiker wordt de vergoeding evenwel beperkt tot een periode gelijk aan driekwart van een maand.

Artikel 11

▼M3

1. De vergoeding van de opslagkosten wordt toegekend voor ruwe suiker of witte suiker die de eerste van een maand om 0.00 uur op een andere manier dan bedoeld in artikel 10 onderweg is van een erkende opslagplaats naar een andere erkende opslagplaats voor zover de bijdrageplicht nog niet is ontstaan.

▼B

2. Bij de berekening van de in artikel 4, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 1358/77 bedoelde hoeveelheid waarvoor de opslagkosten worden vergoed, wordt de in lid 1 bedoelde suiker verondersteld om 24.00 uur van de laatste dag van een maand nog in de opslagplaats van vertrek aanwezig te zijn en om 0.00 uur van de eerste dag van de

▼B

daaropvolgende maand reeds in de opslagplaats van aankomst te zijn opgeslagen.

Artikel 12

1. De bijdrage is verschuldigd voor de in artikel 8, lid 1, derde alinea, sub a), van Verordening (EEG) nr. 3330/74 bedoelde produkten zodra deze zijn afgezet.

Voor het berekenen van de bedragen betreffende de bijdrage wordt, voorzover de bijdrageplicht nog niet is ontstaan, als afzet beschouwd:

a) de uitslag van suiker uit de fabriek waar de suiker vervaardigd is, voor zover de suiker niet naar een erkende opslagplaats van de fabrikant van deze suiker in dezelfde Lid-Staat wordt overgebacht;

b) de uitslag van suiker uit de erkende opslagplaats van de fabrikant; overbrenging van suiker van een erkende opslagplaats naar een in dezelfde Lid-Staat gelegen andere erkende opslagplaats van dezelfde fabrikant wordt echter niet beschouwd als afzet;

▼M9

c) de eigendomsoverdracht van suiker zonder dat deze de erkende opslagplaats van de fabrikant verlaat.

Niet als afzet wordt echter beschouwd:

— een met het oog op de financiering van de suiker aangegane verbintenis, voor zover de betrokkene zijn beschikkingsrecht over de betrokken suiker behoudt, of

— een eigendomsoverdracht als gevolg van een herstructurering als bedoeld in artikel 2, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 193/82;

▼B

d) de verwerking van suiker en stropen door de fabrikant tot andere produkten dan die van ►M8 GN-Kodes 1701 ◄;

e) het toevoegen aan de suiker of stropen van aromatische stoffen of kleurstoffen of het vermengen van de suiker of de stropen met andere niet in artikel 8 van Verordening (EEG) nr. 3330/74 bedoelde produkten, zodat dit mengsel niet meer voor vergoeding van de opslagkosten overeenkomstig artikel 9 in aanmerking komt;

f) de denaturering van suiker;

g) de uitslag van stropen uit de in artikel 8, lid 2, bedoelde reservoirs van de fabrikant, na vervreemding;

h) de toepassing op suiker of stropen van een der in de ►M2 artikelen 4 en 5 van Verordening (EEG) nr. 565/80 ◄ bedoelde regelingen.

▼M7

▼B

4. De verkoop van witte of ruwe suiker aan een interventiebureau wordt niet als afzet beschouwd zoals bedoeld in lid 1. Voor deze suiker is de bijdrage verschuldigd door het interventiebureau bij de wederverkoop ervan door het interventiebureau.

Artikel 13

1. Iedere rechthebbende op de vergoeding van de opslagkosten doet uiterlijk de 15e van iedere maand aan de betrokken Lid-Staat mededeling van:

a) de totale hoeveelheden nettogewicht suiker respectievelijk stroop die voor vergoeding in aanmerking komen en om 24.00 uur an de laatste dag van de maand voorafgaande aan die van de mededeling bij hem in voorraad waren;

b) de in de artikelen 10 en 11 bedoelde hoeveelheden;

▼M7

c) de verdeling over de verschillende opslagplaatsen waar hij suiker en stropen opslaat.”.

▼B

2. Indien de medegedeelde eindvoorraad niet gelijk is aan de beginvoorraad van de daaropvolgende maand wordt deze laatste afzonderlijk medegedeeld.

3. Iedere fabrikant deelt, samen met de in lid 1 bedoelde gegevens, de hoeveelheden mede die tijdens de maand voorafgaande aan die van de mededeling werden afgezet en binnen zijn maximumquotum werden geproduceerd.

▼M7

▼B

6. De Lid-Staten kunnen mededeling van aanvullende gegevens verlangen en de in lid 1 genoemde uiterste datum ten hoogste vijf dagen verschuiven.

Artikel 14

1. Iedere rechthebbende op de vergoeding die terzelfder tijd in een zelfde opslagplaats suiker opslaat die in aanmerking komt voor de vergoeding en suiker die daarvoor niet in aanmerking komt, moet voor de eerste suiker het bewijs leveren dat deze voor de vergoeding in aanmerking komt. Hetzelfde voorschrift geldt mutatis mutandis voor de bijdrage.

In deze gevallen wordt de betrokken suiker door de Lid-Staat onder douanetoezicht geplaatst of onder een administratieve controle die gelijkwaardige waarborgen biedt.

▼M7

2. Wanneer een fabrikant of een raffinadeur terzelfder tijd in een zelfde opslagplaats voor vergoeding van de opslagkosten in aanmerking komende suiker en hiervoor niet in aanmerking komende suiker opslaat zonder dat de mogelijkheid bestaat deze van elkaar te onderscheiden, wordt iedere uitgeslagen hoeveelheid van deze suiker geacht in dezelfde verhouding te zijn samengesteld als de beginvoorraad. Wanneer de voor de genoemde vergoeding in aanmerking komende hoeveelheid suiker evenwel kleiner is dan 150 ton, is de regel van de verhouding niet van toepassing voor de betrokken maand van opslag. In dat geval wordt de voor de vergoeding van de opslagkosten in aanmerking komende suiker geacht als eerste te zijn uitgeslagen.

Voor de toepassing van de voorgaande alinea wordt elke hoeveelheid voor vergoeding van de opslagkosten in aanmerking komende suiker of hiervoor niet in aanmerking komende suiker die in de loop van een bepaalde maand in de betrokken opslagplaats wordt ingeslagen, naar gelang van het geval toegevoegd aan de oorspronkelijke hoeveelheid voor vergoeding van de opslagkosten in aanmerking komende of hiervoor niet in aanmerking komende suiker die bij het begin van dezelfde maand in deze opslagplaats was opgeslagen. De verhoding tussen de twee oorspronkelijke hoeveelheden, elk vermeerderd met de in de lop van de betrokken maand ingeslagen hoeveelheden, wordt toegepast bij elke uitslag in de loop van die maand.

▼B

Wanneer een fabrikant of een raffinadeur verschillende opslagplaatsen gebruikt voor de in alinea 1 bedoelde opslag kan de betrokken Lid-Staat voor de toepassing van dit lid deze opslagplaatsen beschouwen als zijnde een en dezelfde opslagplaats.

▼M3

3. Wanneer een uit te voeren hoeveelheid C-suiker wordt vervangen door een overeenkomstige hoeveelheid A- of B-suiker wordt de vervangen hoeveelheid, voor de toepassing van de vergoeding, aangemerkt als A-suiker vanaf de dag waarop de douaneformaliteiten werden vervuld.

▼M4

Artikel 14 bis

Wanneer suiker, waarvoor artikel 14, lid 2, reeds werd toegepast, door een rechthebbende op de vergoeding van de opslagkosten wordt aangekocht, blijft voor de verkoopseizoenen 1982/1983 tot en met 1984/1985 de verhouding tussen de hoeveelheid communautaire suiker en de hoeveelheid preferentiële suiker die volgt uit de toepassing van genoemd lid 2 van toepassing op deze aangekochte suiker.

▼M7

Artikel 14 ter

Wanneer suiker waarvoor de bepalingen van artikel 14, lid 2, zijn toegepast, wordt aangekocht door een persoon die recht heeft op vergoeding van de opslagkosten, blijft de uit de toepassing van die bepalingen voortvloeiende verhouding tussen de voor vergoeding van de opslagkosten in aanmerking komende hoeveelheid suiker en de hiervoor niet in aanmerking komende hoeveelheid, voor de aangekochte suiker van toepassing.

▼B

Artikel 15

1. Voor een bepaalde maand bepalen de Lid-Staten uiterlijk op de 20e dag van de tweede daaropvolgendemaand voor iedereen die recht heeft op de vergoeding of die onderworpen is aan de bijdrage:

a) het totaalbedrag van de vergoedingen waarop hijrecht heeft, en

b) het totaalbedrag van de bijdragen dat hij verschuldigd is.

▼M6

2. De in lid 1 bedoelde bedragen worden betaald binnen de dertig dagen na de dag van de vaststelling van de in genoemd lid bedoelde bedragen. Wanneer evenwel de in artikel 13, leden 1 en 6, bedoelde termijn voor de mededeling door de rechthebbende op de vergoeding wordt overschreden kunnen de Lid-Staten de betaling van de in lid 1, sub a), bedoelde vergoedingen uitstellen.

▼B

Artikel 16

1. Wanneer verschillen blijken te bestaan tussen de werkelijke voorraden en de voor de vergoeding van de opslagkosten geboekte voorraden, worden deze verschillen ten aanzien van de tekorten met terugwerkende kracht vanaf de daaraan voorafgaande ie november in aanmerking genomen voor de berekening van de terugbetalingen.

Voor overschotten worden de verschillen in aanmerking genomen:

— vanaf de maand der vaststelling, voor de verschillen vastgesteld tussen 1 oktober en 31 januari,

— vanaf de daaraan voorafgaan de 1e februari, voor de verschillen vastgesteld tussen 1 februari en 30 september.

Voor de Franse departementen Guadeloupe en Martinique worden de in de voorafgaande alinea's vermelde data drie maanden verschoven.

Indien het echter mogelijk is de juiste datum van het ontstaan van deze verschillen vast te stellen, wordt deze datum in aanmerking genomen.

2. Voor de toepassing van artikel 12, lid 1, wordt ook als erkende opslagplaats van de fabrikant beschouwd de gehuurde opslagplaats van een andere fabrikant waar suiker is opgeslagen die door deze laatste is geproduceerd in het kader van een loonwerkovereenkomst overeenkomstig artikel 3, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 700/73. Wanneer de gehuurde opslagplaats in een andere Lid-Staat is gelegen, moeten de betrokken Lid-Staten tot overeenstemming komen over de te nemen maatregelen.

De vergoeding van de kosten en het heffen van de bijdrage geschieden door de Lid-Staat waar de opdrachtgever gevestigd is.

▼B

3. Wanneer een fabrikant in een Lid-Staat zich verplicht ziet een opslagplaats te huren van een andere fabrikant of magazijnhouder in dezelfde Lid-Staat, kan deze opslagplaats als opslagplaats van de eerste fabrikant worden beschouwd overeenkomstig artikel 12, lid 1, wanneer de betrokken Lid-Staat vooraf zijn toestemming heeft gegeven.

▼M3

4. Onverminderd het bepaalde in lid 1 worden de hoeveelheden suiker die, vóór zij werden afgezet of geraffineerd, zijn vernietigd of beschadigd zonder dat zij konden worden gerecupereerd, als afgezet of geraffineerd beschouwd in de zin van artikel 12.

▼B

Artikel 17

De vergoeding wordt niet verleend voor produkten die onderworpen zijn aan een der in de ►M2 artikelen 4 en 5 van Verordening (EEG) nr. 565/80 ◄ bedoelde regelingen.

▼M3

▼B

Artikel 19

De Lid-Staten nemen alle nodige maatregelen voor de toepassing van deze verordening en stellen met name alle door hen noodzakelijk geachte controleprocedures vast.

Artikel 20

Verordening (EEG) nr. 442/70 wordt ingetrokken.

▼M1

Artikel 21

Deze verordening treedt in werking op 1 september 1978.

De bepalingen met betrekking tot de bijdragen en de vergoeding der opslagkosten voor stropen die rechtstreeks uit vaste suiker zijn vervaardigd, zijn evenwel van toepassing vanaf 1 juli 1978.

Bovendien zijn haar bepalingen met betrekking tot de vergoeding van de opslagkosten voor stropen die een tussenstadium in de produktie van vaste suiker voor het verkoopseizoen voor suiker 1978/1979 vormen, eveneens van toepassing vanaf 1 juli 1978.

▼B

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.